

**1900-11-13**

**SENDER**

Eline Lange

**RECIPIENT**

Joakim Skovgaard

**FACTS**

Document type:  
Letter

General comment:  
Afventer transskription.

Archive:  
Mappe 55 nr. 48

**TRANSCRIPTION**

Afventer transskription.

26<sup>de</sup> Okt. 1900  
 Høje Vm. Tak for dit Brevkort  
 idag hvori jo det kjedeligste var,  
 at Nielsche er stadig, men det er  
 vi jo alle, jø haaber ikke, det  
 vil komme til at gaa ud over  
 Eder. Hils. Jø længes mere nu og  
 synes denne Tit sniger sig saa  
 langsomt. i disse Dage mær-  
 ker jø det maaske ogsaa mere,  
 fordi jø har gaaet i Spektakel med  
 disse Frølichske: baade Gaven  
 og Klæderne, der er saa megen  
 som man trænger til et Pæd-  
 : jø overdønger Dig vist med  
 Brev, men det er en lille Trøst.  
 Selskabet gik meget godt, og  
 der var saa mange rare Ansig-  
 ter, saa jø savnede vi ikke saa  
 meget der maaske, som jø havde  
 tænkt, jø havde Højs Pedersen  
 Høne

tilførsel og nær ved Fra Frølich Samtidig (ventede sig) senere  
i en Stue, hvor vi havde af den lovende unge Maler  
litt. undt, at al hore Talerne dog (Jeg har været oppe paa hans Udstilling  
ikke den vigtigste, Frølichs den hvi 2 Gang, or det ikke flunket.)  
var god og smuk, han talte af de andre Talere var Octavius Hansen  
om sine Gæster som han for, Hødermanden Frølich og  
havde behøvd et langt tid tilvirkelse for at det danske Folk  
til at udvikle mens Skoogaa, maatte ligne Frølich, gode, Niels  
og Lumborg fik vorettet deres Tale var vist ogsaa god, men var  
et kort tid, saa om at Stue horte bare ikke noget, Niels  
han takkede ikke sig selv havde dekoreret en Lang et, for  
for, hvad han havde seet Frølich og Ejel havde <sup>en skunk Sang</sup> Peter  
adstødt, han havde den synsrigtigst at Blomsten, (Niels  
fulgt sin Drift, men sine tegn, var toordagsarbejde, Peter  
forældre sine Omgivelser kom nu hjem fra Thorvaldsens,  
og saa var jeg ikke om det og skulde strax hore noget om  
var der han ligde særlig især, jeg fik No. 14 paa mit Tøj der  
hørt paa de Unge som var nummeret. Jeg skel naturligvis  
havde sagt, det er godt, hille fra jeg var næsten ikke hvor jeg skal  
dit du maler <sup>hvornæst</sup> mens Lars begynde: Frølichs, som var glade og

